

REPUBLIKA HRVATSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B

Poslovni broj: 4 St - 529/2017-245

TRGOVAČKI SUD
U VARAŽDINU

12. 04. 2019

PRIMLJENO

Broj: Revt 237/2018-2

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E
R J E Š E N J E

Vrhovni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca Jasenke Žabčić predsjednice vijeća, Marine Paulić članice vijeća i sutkinje izvjestiteljice, Dragana Katića člana vijeća, Darka Milkovića člana vijeća i Ivana Vučemila člana vijeća, u stečajnom postupku nad dužnikom ISTO dioničko društvo za usluge, Augusta Šenoe 4-6, Varaždin, OIB 88502209643, odlučujući o reviziji ovlaštene osobe za zastupanje dužnika po zakonu do nastupanja pravnih posljedica otvaranja stečajnog postupka Josipa Galinca, iz Zagreba, Zelinska 3, OIB 58302139318, a zastupan po punomoćnici Marti Marinović, odvjetnici u Zagrebu, protiv rješenja Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj Pž-277/2018-6 od 14. veljače 2018. kojom je potvrđeno rješenje Trgovačkog suda u Varaždinu poslovni broj St-529/17-57 od 21. prosinca 2017., u sjednici održanoj 12. ožujka 2019.,

riješio je:

Revizija se odbacuje kao nedopuštena.

Obrazloženje

Rješenjem Trgovačkog suda u Varaždinu poslovni broj St-529/17-57 od 21. prosinca 2017. otvoren je stečajni postupak nad dužnikom Isto dioničko društvo za usluge, Augusta Šenoe 4-6, Varaždin, za stečajnog upravitelja imenovan je Stanko Makar iz Ludbrega (stavak II izreke), pozvani su vjerovnici da u roku od 60 dana prijave tražbine stečajnom upravitelju i prijavi prilože dokaz o plaćanju pristojbe u visini od 2% vrijednosti prijavljene tražbine, ali ne više od 500,00 kuna (stavak III izreke), pozvani su dužnikovi dužnici da svoje obveze ispune stečajnom upravitelju bez odgađanja (stavak IV izreke), pozvani su razlučni i izlučni vjerovnici obavijestiti stečajnog upravitelja o svojim pravima (stavak V izreke), određeno je ispitno i izvještajno ročište (stavak VI i VII izreke), određeno je da će se u sudski registar upisati otvaranje stečajnog postupka (stavak VIII izreke), istaknuti na e-Oglasnoj ploči suda (stavak IX izreke) i naloženo je Općinskom sudu u Gospiću, zemljišnoknjižnom odjelu Otočac, zabilježiti otvaranje stečajnog postupka na nekretninama dužnika upisanim u z.k.ul. 2489 k.o. Brinje (stavak X izreke).

Rješenjem Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj Pž-277/2018-6 od 14. veljače 2018. odbijena je kao neosnovana žalba ovlaštene osobe za zastupanje dužnika

do nastupanja pravnih posljedica otvaranja stečajnog postupka Josipa Galinca, iz Zagreba, Zelinska 3, i potvrđeno rješenje Trgovačkog suda u Varaždinu poslovni broj St-529/17-57 od 21. prosinca 2017.

Protiv drugostupanjskog rješenja Josip Galinec podnosi reviziju na temelju odredbe čl. 382. st. 2. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 28/13 i 89714 - dalje: ZPP) te predlaže da Vrhovni sud Republike Hrvatske ukine nižestupanjska rješenja i predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovno rješavanje.

Odgovor na reviziju nije podnesen.

Revizija nije dopuštena.

Prema odredbi čl. 19. st. 8. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 71/15) u predstečajnom i stečajnom postupku ne može se podnijeti prijedlog za ponavljanje postupka, a revizija se može izjaviti samo ako odluka drugostupanjskog suda ovisi o rješenju nekog materijalnopravnog ili postupovnopravnog pitanja važnog za osiguranje jedinstvene primjene zakona i ravnopravnosti građana.

Prema odredbi čl. 399. st. 2. ZPP revizija propisana posebnim zakonom smatra se revizijom iz čl. 382. st. 2. ovog Zakona, ako tim posebnim zakonom nije drugačije propisano.

U ovom predmetu riječ je o reviziji podnesenoj na temelju odredbe čl. 382. st. 2. ZPP.

Prema odredbi čl. 382. st. 3. ZPP u reviziji iz stavka 2. ovog članka stranka treba određeno naznačiti pravno pitanje zbog kojeg ju je podnijela i izložiti razloge zbog kojih smatra da je ono važno za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnost svih u njegovoj primjeni uz određeno navođenje propisa i drugih važećih izvora prava koji se na nju odnose.

Iz sadržaja naprijed navedenih odredaba ZPP jasno proizlazi da je, da bi se moglo pristupiti ocjeni je li riječ o pravnom pitanju važnom za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni i s tim u vezi dopuštenosti revizije, potrebno je da revizija sadrži slijedeća tri elementa: određeno navedeno pravno pitanje, da je riječ o pitanju o čijem rješenju ovisi odluka u konkretnom sporu i određeno navedeni razlozi zbog kojih revident smatra da je to pitanje važno za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni.

U slučaju da je u reviziji izostao bilo koji od navedenih elemenata, nema pretpostavki za razmatranje takve revizije u smislu odredbe čl. 382. st. 2. ZPP.

U konkretnom slučaju revident u naprijed navedenom pravcu navodi slijedeća pravna pitanja za koje podnosi reviziju:

1. Da li izjava o pristupanju dugu u kojoj se pristupatelj obvezuje da će najkasnije u roku od dva mjeseca od donošenja rješenja o odobrenju pristupanja dugu ispuniti sve dospjele obveze stečajnog dužnika, a ostale u vrijeme pristupanja dugu već nastale obveze kako budu

dospijevale, koja je sačinjena u zakonom propisanom obliku (ovjerena od strane javnog bilježnika), ispunjava pretpostavke iz čl. 124. st. 1. u svezi s čl. 124. st. 3. Stečajnog zakona, da bi su istu mogao ocijeniti i prema potrebi, provjeriti je i zatražiti odgovarajuće jamstvo?

2. Da li prvostupanjski sud u stečajnom postupku može, bez provođenja vještačenja po vještacima adekvatne struke utvrditi obveze stečajnog dužnika te financijsko stanje stečajnog dužnika i pristupatelja dugu te na vlastitim ocjenama zasnovati odluku, u situaciji kada se stranke u postupku (u ovom slučaju Financijska agencija koja dvoji u vjerodostojnost svoje isprave – očevidnika) snažno protive takvim zaključcima suda?

Kao razlog važnosti prvog postavljenog pitanja revident se poziva na odluku Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-7542/15-3 od 17. studenog 2015., PŽ-5448/07-3 od 30. siječnja 2008., PŽ-4983/04 od 27. srpnja 2004. i Odluku Ustavnog suda Republike Hrvatske poslovni broj U-III/4963/2008 od 30. ožujka 2011.

Na temelju utvrđenog činjeničnog stanja nižestupanjski sudovi otvaraju stečajni postupak ocijenivši da izjave o pristupanju dugu koje je u ime povezanih društava dao Josip Galinec zastupnik po zakonu dužnika do otvaranja stečajnog postupka nije određeno naveden način na koji se svaki od njih obvezuje ispuniti sve dospjele obveze dužnika, odnosno način na koji se obvezuju ispuniti u vrijeme pristupanja već nastale obveze, jer ako nije naveden način ispunjenja tada nema osnove na temelju koje sud može ocijeniti danu izjavu, ne može je provjeriti, a slijedom toga nema ni potrebe tražiti odgovarajuće jamstvo.

U odluci Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske PŽ-7542/15-3 od 17. studenog 2015. ukinute su nižestupanjske presude iz razloga što prvostupanjski sud u obrazloženju rješenja nije naveo u čemu se sastoji neusklađenost izjave o pristupanju dugu i sadržaja te odredbe čl. 50. st. 1. Stečajnog zakona, u odluci PŽ-5448/07-3 od 30. siječnja 2008. izraženo je shvaćanje da potencijalni preuzimatelji uz izjavu nisu priložili nikakva jamstva pa kako zakon ne obvezuje da se uz izjavu istovremeno priloži i odgovarajuća jamstva Visoki trgovački sud Republike Hrvatske je ukinuo prvostupanjsku presudu i vratio predmet na ponovni postupak. U odluci Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-4983/04 od 27. srpnja 2004. izraženo je shvaćanje da nije valjana selektivna izjava o preuzimanju duga samo jednog (ili samo pojedinih) vjerovnika. Pritome valja naglasiti da se u sve tri odluke radi o primjeni Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 44/96, 29/99, 129/00, 123/03, 197/03, 82/06, 106/10, 25/12 i 133/12) dok je u konkretnom predmetu u primjeni Stečajni zakon „Narodne novine“ broj 71/15.

Prema tome, u konkretnom predmetu nižestupanjski sudovi ocjenjuju da imajući na umu sadržaj odredbi čl. 124. Stečajnog zakona nije dovoljna samo izjava treće osobe da će ispuniti sve dužnikove obveze u zakonom propisanom roku, već je potrebno i navesti način na koji će se to učiniti, dok u odlukama na koje se revident poziva kao razlog važnosti postavljenog pitanja, u tom pravcu nije izraženo shvaćanje koje bi bilo suprotno shvaćanju zauzetom u pobijanoj odluci.

Prema tome, nije riječ o pitanju o čijem rješenju ovisi odluka u konkretnom sporu, radi čega se ovo pitanje ne može smatrati važnim za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni te je reviziju glede tog pitanja valjalo odbaciti na temelju odredbe čl. 392.b st. 3. ZPP.

Što se tiče drugog postavljenog pitanja da li prvostupanjski sud u stečajnom postupku može, bez provođenja vještačenja po vještacima adekvatne struke utvrditi obveze stečajnog dužnika te financijsko stanje stečajnog dužnika i pristupatelja dugu te na vlastitim ocjenama zasnovati odluku, u situaciji kada se stranke u postupku (u ovom slučaju Financijska agencija koja dvoji u vjerodostojnost svoje isprave – očevidnika) snažno protive takvim zaključcima suda, revident daje razloge važnosti postavljenom pitanju. Naime, u sadržaju revizije nema određeno naznačenih podataka iz kojih bi se sa sigurnošću moglo zaključiti da bi u istoj ili sličnoj pravnoj stvari postojale različite (konkretne) odluke drugostupanjskih sudova, a niti da bi pobijana drugostupanjska odluka, u odnosu na postavljena pitanja, bila nepodudarna s nekom revizijskom odlukom.

Međutim, da bi podnositelj revizije ispunio pretpostavke dopuštenosti revizije iz čl. 382. st. 2. i 3. ZPP, dakle, da je uz postavljena pitanja određeno izložio i razloge zbog kojih smatra da su postavljena pitanja važna za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni, u reviziji nije dovoljno navesti da je riječ o pitanjima kojih će svakim danom biti sve više.

Naprotiv, ako su u izvanrednoj reviziji izloženi razlozi u kojima revident iznosi samo svoje prosudbe o potrebi za odgovorima na određena pravna pitanja, a zapravo tako samo izražava neslaganje s pobijanom drugostupanjskom odlukom, kao što je to u ovom slučaju, tada valja zaključiti da to nisu razlozi iz čl. 382. st. 2. i 3. ZPP koji bi u cilju ujednačavanja sudske prakse opravdali intervenciju revizijskog suda.

Prema tome, podnesena revizija u odnosu na drugo pitanje ne sadrži razloge iz čl. 382. st. 3. ZPP koji moraju biti određeno izloženi, stoga ne ispunjava zakonom propisane pretpostavke za dopustivost izvanredne revizije, koje prema odredbi iz čl. 382. st. 2. i 3. ZPP moraju biti kumulativno ispunjene.

U odnosu na Odluku Ustavnog suda Republike Hrvatske poslovni broj U-III/4963/2008 od 30. ožujka 2011., a na koju se revident poziva kao razlog važnosti postavljenih pitanja za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni valja reći da ista ne daje odgovor na postavljena pitanja, pa ista ne predstavlja razlog važnosti postavljenom pitanju.

Iz tog je razloga revizija nedopuštena slijedom čega je, primjenom odredbe čl. 392.b st. 2. ZPP valjalo riješiti kao u izreci.

Zagreb, 12. ožujka 2019.

Predsjednica vijeća:
Jasenka Žabčić, v.r.

